

SPORIREA EFICIENTIZĂRII ACTIVITĂȚILOR PRIN INTERMEDIUL UNEI EDUCAȚII MODERNE

Educatoare *Portik Laura*
Gradinița P.P.1 Voinicel Reghin

Evoluția continuă a societății ce are loc printr-un proces continuu și dinamic, obligă toate categoriile sociale să țină pasul cu ea și implicit și educația.

Transformările rapide ce au loc în învățământ pornind de la crearea mediului de învățare pot eficientiza tehnicile de învățare și de muncă intelectuală.

În centrul acestui proces de schimbare și inovare se află COPILUL. Astfel încât cu orice nouă generație de copii, educatoarele trebuie să caute și să descopere noi metode inovatoare de a capta, atrage și modela personalitate acestora prin crearea unui cadru educațional care să corespundă cerințelor și care să ofere copilului posibilitatea de a se dezvolta, de a asimila noi experiențe. O educație modernă trebuie să ofere prin posibilitățile ei materiale și nu numai O intensificare a învățării pe toate planurile astfel încât școala trebuie să fi prima instituție care trebuie în permanență să-și schimbe abordarea față de desfășurarea învățării și să utilizeze metode noi, interactive care să conducă la o învățare superioară și într-un ritm accelerat potrivit tendințelor actuale.

Rolul profesorului devine astfel de facilitator al proceselor de învățare, de valorizarea și dezvoltarea potențialului fiecărui copil, de respectare a ritmului și a stilului său cognitiv. Utilizare unei palete cât mai variate, mai inovatoare de metode și procedee asigură și facilitează rolul cadrului didactic în activitatea lui didactică. Rolul cadrului este acela de ghid, de facilitator al proceselor de învățare, de dezvoltare și de valorizare a potențialului fiecărui copil. Astfel încât creativitate cadrului didactic, capacitate lui de decizie și inițiativă dă o notă mai personală muncii, dar și o complementaritate mai mare aptitudinilor și talentelor, ceea ce asigură o participare mai vie, mai atractivă susținută de stimulare reciprocă, de cooperare fructuoasă. În centrul acestui proces didactic trebuie plasat copilul, nu trebuie să ne centram numai pe parcurgerea strictă a curriculumului, ci și de dezvoltarea acestora sub toate aspectele: sănătate fizică și mentală, relațională, comunicare etc.

Un învățământ modern nu presupune transmiterea informațiilor de la emițător spre receptor (de la educator spre copil) ci se axează pe acțiune, pe metode care să solicite gândirea, inteligența, imaginația, creativitatea, copilul fiind acela care depune efort de reflecție personală, interioară și abstractă, care întreprinde o acțiune mentală de căutare, de cercetare, de redescoperire a

adevărurilor și de elaborare a noilor cunoștințe. El acum nu primește informația ci caută să o descopere, să prelucreze, dezvoltându-se astfel gândirea democratică și critică, formează capacități de independență în gândire și acțiune. Inter-relaționând în grupuri de învățare activă, preșcolarii capătă încredere în capacitățile individuale și ale grupului.

Metodele noi inovatoare, moderne, interactive și de grup se pot combina între ele sau cele tradiționale. Metodele tradiționale nu se elimină ci se modernizează, se combină, se modifică, se îmbunătățesc și se adaptează.

Au apărut astfel la nivelul învățământului preșcolar idei și practici care au încurajat schimbarea abordării de la curriculum centrat pe disciplină, la curriculum centrat pe copil. Noua abordare a curriculumului prin situarea copilului în centru organizării procesului de predare-învățare constituie o schimbare fundamentală, care necesită găsirea unor soluții didactice care să stimuleze performanța copilul, cum ar fi:

- diversificarea și flexibilizarea situațiilor de predare-învățare prin utilizarea de metode și procedee variate, interactive;
- centrarea pe obiective care urmăresc formarea de capacități, competențe, atitudini;
- centrarea pe copil în proiectarea activităților de învățare;

Aceste abordări interactive a predării-învățării ajută copiii să-și îmbunătățească performanțele. Se încurajează astfel dezvoltarea gândirii critice a copiilor în vederea:

- Formării unor opinii;
- Constituirii unor argumente care să confere consistență propriilor opinii;
- Manifestării toleranței și respectului față de părerile altora;
- Participării active la rezolvarea unor probleme;
- Valorizării muncii în colaborare cu alte persoane.

Dar orice schimbare în educație pune în discuție implicare părinților, în activitatea instituției. Succesul copiilor depinde în mare măsură de armonizarea demersurilor grădiniței cu cele ale familiei și de bună colaborare dintre educatoare și părinți în vederea stabilirii unei continuități educative.

Un educator modern este acela care are capacitate de a pune accentul nu pe cantitatea informației transmise ci pe calitatea acesteia, pe modalitatea transmiterii acesteia astfel încât copilul să fie capabil să le utilizeze și să le adapteze oricărei situații problematice ivite.

Această abordare educațională care determină organizarea și trăirea unor experiențe prin intermediul metodelor inovatoare, al jocului, al acțiunii directe a copilului asupra mediului, trebuie să stea în atenția fiecărei educatoare (cadru didactic) căci;

„Școala nu trebuie să ofere totul, nici să ceară totul de la elevi. Școală ca loc ideal, ar trebui să fie în zilele noastre acel spațiu în care copilul să socializeze în acord cu standardele de conviețuire într-o societate democratică, învățând în mod plăcut lucruri serioase și profunde, care-i ajută să cunoască mai bine, să înțeleagă lumea în care trăiesc.” Dakamara Georgescu

Bibliografie

1. Berben S.” Activități bazate pe inteligențe multiple” Ed. Reprograph, Craiova 2004
2. Berben S., Gongea E., Fulga M.” Metode interactive și de grup. Ed. Arves-2007